

[Jens Foged.]

så tilfælde efter en offentlig vurdering være fri.

Må jeg sige med hensyn til finansministerens forslag om at sætte procenten op fra 65 til 75, at jeg egentlig finder, den er drevet lige til den yderste grænse, den er lige ved at blive en maksimalpris på ejendomme, fastsat på indirekte vis. Jeg havde hellere set, at man, hvis vi nu skulle stramme den, og det har man vel ønsket, når der vitterlig var fortjenester, strammede den op til 70, det ville have været tilstrækkeligt.

Vi er tilhængere af inden for venstre, at dér, hvor samfundet har været inde i billedet på en sådan måde, at der tjenes noget — ved byernes udvikling, eller hvad ved jeg — skal denne kapitalvindingsskat gennemføres, men det skal være i harmoni med de enkelte ting inden for erhvervslivet, sådan at et generationsskifte kan finde sted, og sådan at vi ikke beskatter inflationsgevinster på helt urimelig måde.

Lad mig til slut sige, at 9 pct. med rente og rentes rente har ikke relation til den udvikling, der er på det faste ejendomsmarked, måske nok til inflationen, som den er i al almindelighed, men på det faste ejendomsmarked, hvorom dette lovforslag handler, er inflationen langt stærkere.

Vi anbefaler forslaget og kan altså fra venstre gå med til dette forslag, som det foreligger, men vi kunne have ønsket det noget mildere på visse områder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg føler mig næsten fristet til at begynde med at kommentere en bemærkning fra den tidligere ordfører hr. Jens Foged, der sagde, at dette ville medføre en maksimalpris på ejendomme. Nej, desværre tror jeg ikke, det forholder sig sådan, jeg kender for mange tilfælde, hvor den, der skal sælge, siger: jeg skal have så og så meget tilovers, og så kan I jo sætte prisen efter det og bare indregne skatten i købsprisen. Men lad det nu ligge, for det er noget, vi kan tage op i udvalget.

I den skriftlige fremsættelse siger finansministeren noget, som jeg tror vi bør lægge os på sinde, når vi skal behandle dette lovforslag. Det er, at de mange hyppige ændringer i lovgivningen vedrørende særlig indkomstskat volder mange problemer for både borgerne og skattemyndighederne. Jeg

vil gerne have, at vi tager disse betragtninger som udgangspunkt, når vi drøfter dette lovforslag. Det må gælde om dette lovforslag, at vi tager os tid til at gennemgå disse regler nøje og gennemgå loven om særlig indkomstskat i det hele taget, og bestræbelserne må gå ud på, at der skabes et solidt flertal for en lov om særlig indkomstskat, sådan at den kan komme til at gælde nogle år frem i tiden; vi kan ikke være tjent med, at borgerne må få den fornemmelse, at der på dette område ikke råder ordnede lovmæssige forhold. Derfor tror jeg, man må forudse, at der må blive god tid i udvalget til at behandle dette forslag, og god tid tror jeg ikke der vil være med de få uger, der er tilbage af samlingen. Men det er forhåbentlig heller ikke for finansministeren det afgørende.

Derefter siger finansministeren, at når vi skal til at tænke på den særlige indkomstskat, bør vi prøve på, når det gælder fast ejendom, at skelne mellem de sædvanlige gevinster og de meget store spekulationsgevinster, og jeg vil ikke på forhånd afvise muligheden for, at der kan komme noget virkelig godt ud af en sådan betragtning. Jeg kan tilføje, at jeg helt deler finansministerens ønske om, at vi kunne komme de meget store spekulationsgevinster på fast ejendom til livs og virkelig gennemføre en skarp lovgivning om en særlig afgift af disse meget store spekulationsgevinster.

Men når jeg har sagt det, vil jeg sige, at det forekommer mig, at finansministeren ikke har været helt heldig, da han forsøgte at udforme det, for det kan efter min mening ikke føres så langt, som finansministeren har søgt at drive det, når det gælder de sædvanlige gevinster på fast ejendom. Men det kan vi jo også drøfte i udvalget.

Så er der endelig finansministerens betragtninger over, hvordan vi skal behandle mageskifte i forbindelse med ekspropriation og andre tilfælde af jordfordeling. På disse områder er jeg enig med finansministeren: det var lykkeligt, hvis vi kunne komme til en ny betragtning. Men jeg understreger igen, at netop på dette område vedrørende ekspropriation vil det være helt afgørende, at det bliver et praktisk taget enigt udvalg, der står bag forslaget.

Må jeg endelig, når vi nu går i gang med en sådan gennemtænkning af loven om sær-